

COMMENTAAR

Lering en vermaak

Wat weet de gemiddelde Nederlander – die bestaat niet, maar toch – van Drenthe? Niet bijster veel. Een wat stille provincie, waar het meeste lawaai komt van de commissaris die de koning ernaartoe heeft gestuurd. Soms komt iemand op, o ja, de hunebedden, en dat is het dan wel.

Niet zo vreemd. Drenthe heeft geen grote steden, geen grote bedrijven, geen voetbalclub die meedoet in de hoogste liga. De provincie loopt eigenlijk nooit in de kijker. Het bekendst is de TT, maar dat is maar één keer per jaar en alleen voor echte liefhebbers van bier en brommers. Drenthe is ideaal om helemaal tot rust te komen. En als je er dan toch bent, kun je mooi even naar Wildlands of het Drents Museum, dat altijd wel iets bijzonders tentoonstelt. Drenthe is gewoon ver weg.

Dat is al sinds jaar en dag zo en dat was ook precies de reden waarom in de negentiende eeuw landlopers en wezen uit het hele land naar Drenthe werden gestuurd. Naar Veenhuizen, een dorp met louter kaarsrechte straten en huizen die waren opgesierd met namen als Orde en Tucht, Werk en Bid, Zorg en Vlijt, Hou en Trouw, Flink en Vlug. Daar, ver weg van de bronnen des verderfs, kregen ze onderdak, een moestuintje en een koe. Nieuwe burgers zouden ze worden, die op eigen benen konden staan.

Suzanna Jansen heeft er een boek over geschreven, dat wij in het Noorden allemaal kennen en dat de ene na de andere herdruk beleeft. *Het Pauperparadijs*, een ironische titel. Hoe goed de bedoelingen van de stichter, generaal Johannes van den Bosch, ook waren, Veenhuizen was voor velen een hel.

In juni herleeft het Pauperparadijs, op de plaats delict nog wel: als muziektheater op de binnenplaats van het Gevangenis­museum. Veertig spelers, twintig liedjes, een bewegend decor, en dat mis­chien wel veertig keer, met duizend mensen op de tribunes. Komt dat zien, komt dat zien.

Wij noorderlingen komen natuurlijk wel; de kaartjes lopen als een trein. Maar komen de nazaten van de inwoners van het Pau­perparadijs ook? Het zijn naar schatting een miljoen Nederlanders, onder wie mensen die nu beroemd of rijk zijn.

Dit is een oproep. Laten we onze familie, vrienden en kennissen in andere delen van het land naar Veenhuizen praten. Hun vertel­len dat dit in een tijd van tweedeling en verweekte jeugd die op de bank hangt een voorstelling is waar je wat van opsteekt. Dat het een show van jewel­ste belooft te worden. Uitleggen dat Drenthe helemaal niet ver weg is. Waar­om? Omdat het goed voor Drenthe is.

Pieter Sijpersma

@ hoofdredactie@dvhn.nl

